

15. sönd. e. Trefaldighet 2020- Ingemar Andersson (LFS)

Tekster: Psalt 86, 1Kong 17:1-16, Gal. 6: 1-10, Matt. 6: 24-34, III Matt. 6: 19-23..

Den angelägnaste omsorgen. Skatter i himmelen.

Predikotexten för i dag är hämtad från Jesu bergspredikan och kommer omedelbart före evangelietexten, där Jesus talar om hur omöjligt det är att tjäna två herrar – både Gud och mammon. Mammon framställs som en rikedomens avgud som håller människor fångna i onödiga, fäfängliga näringsomsorger, blinda för vad som är de verkliga värdena.

Den naturliga människan är blind i andligt avseende, och det sätter också sin prägel på hennes sätt att tänka och värdera för livet här i världen. Människan har av naturen inget evighetsperspektiv och därför blir också för henne den angelägnaste omsorgen att få ut så mycket som möjligt av livet på jorden: *Låt oss äta och dricka, för i morgon dör vi.* Hennes skatt är detta jordiska och där har hon också sitt hjärta.

För en kristen är det annorlunda. *Jag är alltid hos dig min Gud, sjunger psalmisten, du håller mig i min högra hand. Du leder mig med ditt råd och tar sedan emot mig med ära. Vem har jag i himlen utom dig! När jag har dig frågar jag inte efter något på jorden. Om än min kropp och min själ tynar bort, så är Gud mitt hjärtas klippa och min del för evigt.* Ps. 73.

Det är en kristens bekännelse. En kristen har en annan utgångspunkt när det gäller livet på jorden, andra värderingar, ett annat perspektiv än den icke-kristne. Hon är född på nytt till ett levande hopp – hoppet om en evig salighet hemma hos Herren i himmelen. Målet för hennes tro är inte att få ihop så mycket som möjligt för livet på jorden, att få ut allt som går att få ut av livet här, utan målet är själens frälsning. Hennes hjärtas skatt är Jesus Kristus: *Honom älskar ni utan att ha sett honom, och fastän ni ännu inte ser honom, tror ni på honom och jublar över honom i obeskrivlig, himmelsk glädje, då ni nu är på väg att vinna målet för er tro, era själers frälsning.* 1 Petr.1.

Där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara

En man, som lyckats väl här i livet och skaffat sig stora jordegendomar, pekade för en predikant som var på besök ut hur långt hans fält sträckte sig åt olika håll. ”Och där borta”, pekade han, ”där när mina ägor ända bort till kyrkogården”. ”Men äger du ingenting bortom kyrkogården?” frågade predikanten. Och svaret blev hängande i luften.

Hur är det med dig, käre åhörare? Äger du någonting bortom kyrkogården eller tar det slut där? Var är din skatt, ditt hjärta?

”Samla inte skatter på jorden...” v. 19. De skatter Jesus förmanar oss att inte samla är sådant som hör jord och värld till. Det kan förstöras, det är förgängligt, det kan förloras. Och vad man nu än har lyckats skrapa ihop, så tar ändå döden till sist ifrån oss allt. Det kan även världsmänniskan i stunder av klarsyn inse. I en gammal visa från början av förra seklet, som ibland sjungs även av dagens trubadurer, blir den sanningen tydlig: *Du kan ingenting ta med dig dit du går, / nej du kan ingenting ta med dig dit du går. / Du behöver inga pengar när du vid porten står / och du kan ingenting ta med dig dit du går.*

Nej, då behövs det något annat än det som hör jorden till. Då behöver man äga de skatter som varken rost eller mal förstör eller som tjuvar här kan stjäla. Då behöver man vara iklädd den eviga, dyrbara skatt som heter Kristi rättfärdighet.

Bibeln förbjuder oss inte att äga saker här på jorden. Egendom är i sig inte synd. Abraham var en oerhört förmögen man. I en krissituation, då hans brorson Lot tillfångatagits av fientliga trupper, kunde han ställa upp 318 man bland sina tjänare som var födda i hans hus, och slog fiendehären och befriade Lot. Job ägde mot slutet av sitt liv genom Guds välsignelse 14000 får, 6000 kameler, 1000 par oxar och 1000 åsninnor. Det är inte heller fel att vara en framgångsrik lantbrukare, som den rike kornbonden, som lyckades så väl att han inte kunde rymma sin skörd i ladorna utan måste bygga nytt och större. Framgång i jordiskt hänseende är Herrens välsignelse.

Men vi har ett ont och fördärvat hjärta som i avgudisk kärlek fäster sig vid jordisk rikedom, så att detta blir till en snara och förbannelse. *Ty där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara.*

De blir hjärtats fröjd och glädje, mål att sträva efter och uppnå. De uppfyller oss mer och mer, upptar tid och tankar och tränger så undan de eviga tingen. Det evighetsviktiga blir andrahandsaker, mer och mer oviktiga och lätta att undvara. Och så träder Gud och hans ord i bakgrunden och hjärtat finner sin tillfredsställelse i det förgängliga, i det som förr eller senare måste lämnas – och så står man där till sist utan någonting inför evigheten.

Salighetshinder

I liknelsen om den stora måltiden – bilden av kallelsen till Guds rike – var det åkrar, oxar och äktenskap som blev ursäkter för att tacka nej till bjudningen. Det var skatter på jorden som ägde deras hjärtan, och så gick de miste om det himmelska gästbudet. Luk. 14.

Det var hjärtats kärlek till pengar som blev till en djävulens snara för lärjungen Judas, och Demas, Paulus medarbetare, övergav aposteln av kärlek till den här världen. Det var inga stora kapital Judas förvaltade. Det var inga erbjudanden om framträdande tjänster i samhället som lockade Demas. Men jord och värld hade blivit hjärtats skatt – och så gick de bort från Herren.

Man behöver inte vinna miljoner eller klättra högt på den jordiska framgångsstegen för att ta evig skada till sin själ. Att något blir en skatt i den mening Jesus här säger, bestäms inte av storleken, utan av den plats den tar i hjärtat.

Jesus var rikare än alla andra. Men han som var rik blev fattig för vår skull. *Fastän han var till i Guds gestalt, räknade han inte tillvaron som Gud såsom segerbyte utan utgav sig själv genom att anta en tjänares gestalt då han blev människa. Han som till det yttre var som en människa ödmjukade sig och blev lydig ända till döden - döden på korset för att vi genom hans fattigdom skulle bli rika.* Fil 2.

Så utblottade han sig själv. Rävorna hade sina lyor, himmelens fåglar sina nästen, men Människosonen hade inte ens en plats där han kunde luta sitt huvud. Han var annorlunda än vi är. Men som kristen är jag kallad att vandra i hans fotspår.

Samla er skatter i himlen

Det skall vara vår angelägnaste omsorg. Och himmelens rikedomar, de oförgängliga, värdebeständiga, eviga skatterna, är tillgängliga för alla – för ung och gammal, hög och låg, fattig och rik, intelligent och enfaldig – fritt och för intet, alldeles gratis och helt oförtjänt erbjudes vem som vill att komma, tro och ta emot syndernas förlåtelse, evigt liv och salighet. Också du är bjuden!

Men var vaken vid samlandet av himmelska skatter, v. 22-23. I ett av de sändebrev som Johannes under sin förvisning till ön Patmos fick i uppdrag att skriva, i brevet till Laodicea, säger Herren till församlingens ledare: *Du säger: Jag är rik, jag har vunnit rikedom och behöver ingenting, och du vet inte att just du är eländig, beklagansvärd, fattig, blind och naken.* Han trodde sig äga ljuset, men hans ljus visade sig inför Herren vara rena mörkret. Han levde på en livslögn. Han var bedragen. Men Herren förbarmade sig över honom. Han klappade på hans hjärtas dörr och erbjöd honom de himmelska skatterna.

Till oss säger Frälsaren i dag: *Se, jag står vid dörren och klappar på. Om någon bör min röst och öppnar dörren, skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig. Den som segrar skall få sitta hos mig på min tron, liksom jag själv har segrat och sitter hos min Fader på hans tron. Den som har öron må höra vad Anden säger till församlingarna.*

Paulus arbetade en tid med största iver på att skaffa sig himmelska skatter. Men det kom en dag då Herren avslöjade för honom, att det han trodde var ljus i stället var mörker. De himmelska skatter han trott sig samla visade sig i stället vara mörkrets gärningar. Den rättfärdighet han trott sig ha förvärvat fick han nu kasta på sophögen: *Men allt det som var en vinst för mig räknar jag nu som förlust för Kristi skull...* Fil. 3. Och så kunde han bekänna: *För mig är livet Kristus och döden en vinning.*

Hur är det med din syn? Har du varit hos den store ögonläkaren? I det heliga dopet skänktes dig himmelrikets skatt. Du blev ett Guds barn. Lever du kvar i dopförbundets nåd så äger du allfort skatten. Men har du under livet gått din egen väg och i främmande land förslösat ditt arv, så söker dig nu den helige Ande för att återföra dig till det du förskingrat. I den helige Andes skola öppnas ögonen och du lär genom Guds ord känna din synd. Och sedan målar den helige Ande Jesus Kristus som korsfäst för syndarens ögon, att syndaren må ta sin tillflykt till honom, och så bli ägare till Skatten, bli frälst och salig. *Till sist ett ord från den vise Salomo: Håll falskhet och lögn fjärran ifrån mig. Ge mig varken fattigdom eller rikedom, men låt mig få den mat jag behöver. Annars kan jag bli så mätt att jag förnekar dig och säger: "Vem är HERREN?" eller så fattig att jag stjälar och vanhelgar min Guds namn. (Ords 30:8-9)*

Jesus för världen givit sitt liv, Öppnade ögon, Herre, mig giv.

Amen.